

VESTI
IZ SLOVENIJE

VELIKA RAZPRAVA PROTI UPORNIKOM V ZAGREBU. — Dne 12. julija se je začela v Zagrebu velika razprava proti Hrvatim, ki ne marajo Tita. Obtožnica jih imenuje vse od kraja "ustashe." Večina od njih je res bila v vojni dobi za Paveliča, poglavarja od Nemcev odvisne hrvaške države. Pravimo, da je velik proces. Velik je namreč po številu obtoženih. Obtožnica naštevajo 50 obtoženih. Po petih dneh pa so ta proces ustavili, ker hočejo priključiti še nove obtožence, tako da bo vseh čez 90. Sodniki imajo torej pod Titom vedno polno dela.

TERRORISTI IN VOHUNI. — Večino obtožencev imenujejo v obtožnici teroriste in vohune. Ti so prišli na Hrvaško z namenom, da bi pomagali skrivno delati proti Titu. Obdolženi so tudi, da so špijoni za Amerikance. Večina teh ljudi je bila med hrvaškimi begunci, ki so bežali pred Titom, ko je propadla samostojna hrvaška država. Prišli so potem po večini nazaj, da delajo proti komunistom. Nekaj pa

Arabi utrjuje
svoje skupne moči

Cairo. — Predsednik vlade Iraka, egiptski predsednik vlade in generalni tajnik Arabske lige so sklenili sporazume glede vojaškega in političnega sodelovanja v Palestini. Irakiški predsednik vlade je odpotoval v Damask in Beirut, da se sporazum razširi na vse arabske države srednjega vzhoda.

Egiptovska vlada se je pritožila pri generalnem tajniku Zveze narodov, da so Judje vlomili v generalni konzulat Egipta v Haifi in tam pokradli srebrnino in druge dragocenosti.

Zopet sestanek v
Moskvi brez uspeha

Moskva. — Zapadni ambasadorji so se zopet sestali z zunanjim ministrom Molotovom in njegovim pomočnikom Andrej Višinskim. Prišlo pa ni še do nikakega zaključka in ni bilo o sestanku izdano nikakoli poročilo. Izgleda, da so nastale nove težave, ker so obveščeni ljudje pred sestankom obljubljali, da bo poročilo o tem sestanku gotovo izšlo.

Trl na dan

V Titovini ni nič novega. Zadržanje, ki smo ališali, je bilo to, da je noč in dan pripravljen blizu Titove palače velik aeroplan, obrnjen proti zapadu.

Tito nima nič, ali pa prav malo zaslug za osvoboditev Jugoslavije. Tak glas je prišel zadnji teden naravnost iz Moskve. Dolgo jih je vzelo tam v Moskvi, da so vendar prišli z resnico na dan.

Birt Janez iz 79. ceste, nekdanji Orel, trdi v Prosveti, da je v Clevelandu največ Slovencev, pa tudi največ — bedakov. Lep poklon je dal svojim tovarišem. Samo mi jim pravimo "koristna budala."

Vpisovanje v obvezno
vojaško službo

Začelo se je vpisovanje za obvezno vojaško službo. Najprej so se morali vpisati moški rojeni po 30. avgustu 1922. Največ novih prijaviteljev je bilo veteranov, ki so sigurni, da ne bodo vpoklicani. Registrirati se mora približno 9 milijonov 600 tisoč mož. V tork in sredo se vpisujejo tisti rojeni 1923, v četrtek in petek letnik 1924, v soboto ali pa 7. septembra rojeni 1927, 13. in 14. septembra letnik 1928, 15. in 16. septembra letnik 1929. Tisti, ki so rojeni pred 19. septembrom 1930 se bodo vpisovali 17. in 18. septembra. Vsi majši se morajo vpisati v petih dneh po svojem osemnajstem rojstnem dnevu. Kdor se ne registrira pravočasno, bo kaznovan. Največja kazen je 5 let ječe ali denarna globa do \$10,000 ali oboje. Mladinska organizacija Wallace-ove stranke je pred vpisovalnimi uradi na več mestih delila letake, v katerih zahteva, naj se obvezna vojaška služba ukine.

Aretacije duhovnikov
na Češkem

Praga. — Vlada oznanja, da je aretirala priorja dominikanskega samostana Znojmo. Obdolžuje ga, da je pomagal nekaterim ljudem, da so bežali na Dunaj. Skupno s priorjem Antoninom Zemkem je bil aretiran še duhovnik Jaroslav Stark, dr. František Parizek in Ladislav Lehy. Poleg njih, ki so glavni obtoženci, je bilo aretiranih še več dominikanskih redovnikov, svetnih katoliških duhovnikov, članov Češke ljudske stranke, katoliške mladine in katoliških visokošolcev. Policija trdi, da je samostan bil skrivališče za politične begunce in središče podtalne organizacije.

Obupen beg pred sovjeti

New York. — 15. estonskih beguncev je pribežalo preko švedske v manjšem čolnu. Zadržali so jih na Ellis Island-u, ker jim imigracijske oblasti niso dovolile bivanje v Združenih državah. Bili so brez vsakih dokumentov. Napravili so posebno prošnjo na predsednika Trumana. Pripovedujejo, da so 56 dni potovali preko morja v treh čolnih, od katerih sta dva prišla v Kanado.

BOLNA ROJAKINJA PROSI USMILJENA
SRCA, DA BI JI POMAGALI V VELIKI SILI

V našem uradu se je včeraj zglasila Mrs. Zoree Tek (Tekla) iz 1181 E. 74. St., ki je pojasnila položaj rojakinje Therese Raymond, rojene Mahnič, ki se nahaja resno bolna že od 12. maja t. l. Mrs. Raymond je 41 let stara ter je hči poznane Mahničeve družine, ki je dolgo let živela na 78. St. Njeni starši, ki so bili doma iz Sežane, so umrli pred nekaj leti, njen brat Stanley je tudi dobro poznan, naselbini, ker je več let delal v Gardinovi trgovini s pohištvo.

Jug. poslanik se je v
Perziji odpovedal

Teheran. — Azim Alihodžić, jugoslovanski poslanik za Perzijo se je z vsem svojim štabom odpovedal. Kot vzrok je navedel "Titov diktatorski režim." Poslanik je prosil sovjetsko vlado za varstvo.

V Bolgariji so obesili 3
višje častnike

Sofija. — General Dimitar Tomov in dva polkovnika so bili obeseni. Spoznani so bili krivimi izdajci in sabotarji, pravijo.

Pri porodu je dobro,
če je mati zraven

Memphis. — V neki hiši v tem mestu je potrkala tetka štorklja in vpila, da je sila velika, da je treba takoj v bolnišnico. Mož je v vsej potrebnosti, nov voziček in drugo, skočil na avto in od dirjal v bolnišnico. Tam je ves upehan povedal, da mora hitro vse potrebno pripraviti, kot je navada v takem slučaju. Vse v redu, samo, ko so ga vprašali, kje da je bodoča mati, je uvidel, da jo je v svojem vihranju pozabil doma. Zopet naglo na avto in odbrzel je še po mater, brez katere ne bi bilo nič.

RUSKE INTRIGE
NA DUNAJU

Dunaj. — Sovjetska delegacija z vsemi sredstvi skuša razbiti obe najmočnejši avstrijski stranki, socialistično in krščansko-socialno. Zahtevala je v zavezniškem svetu, da se odobri nastanek in delovanje vsake nove politične skupine, ki bi za to zaprosila. Ameriška in britanska delegacija temu ugovarjata, češ, da je to notranje avstrijsko vprašanje, v katero ni treba, da bi se vtkala vojna uprava zaveznikov. Kakor v Berlinu, tako tudi na Dunaju Sovjeti sabotirajo zavezniško skupno vojno upravo, da ne pride do nobenega sklepa in odločitve. Sovjeti sami pa v svoji coni izvajajo teror, aretirajo ljudi in jih deportirajo ne da bi bil kdorkoli obveščen kam so izginili.

Cene mesu ne bodo še
padle kmalu

Cincinnati, O. — Nek uradnik zveze malih mesarjev je rekel, da pred spomladjo 1949 ne smemo še pričakovati padca cen mesa. Na trgu enostavno ni dovolj klavne živine in to je glavni vzrok visokim cenam.

Velika porota v N. Y.
dobi nove dokaze

New York. — Velika porota, ki je 20. julija obtožila 12 komunističnih voditeljev, se zopet zbere k zasleditvi 14. sept. Dobila bo nove dokaze o delovanju komunistov v tej deželi.

Za mir in sporazum
v Palestini

London. — Poročila iz Palestine zagotavljajo, da so Arabci in Judje pripravljeni na pogajanja za sklenitev stalnega mira. Zlasti zastopniki Libanona zagovarjajo čimprejšnja pogajanja tako, da bi se arabsko in judovsko prebivalstvo moglo mirno vrniti k svojemu delu. Na drugi strani arabski vojni krogi in judovski nacionalisti še vedno propagirajo nadaljevanje vojne. Ta propaganda je imela že nekaj uspehov tako, da je moral posredovalec Zveze narodov posvariti judovsko vlado in zahtevati, da umakne svoje trupe z nekaterih točk in da preneha z vojnimi pravili. 31. julija in 1. avgusta je bil spopad med judovskimi četami in vojaki Iraka pri Tel Arradgha.

Egiptovske trupe so obstreljevale predmestje Jeruzalema in pa judovske pozicije pri Abu Tor in Beit Israel. Judje so se spustili v borbo.

Zapuščajo službe in no-
čejo domov pod sovjetsko
diktaturo

Washington. — Diplomatski uradniki zopet odklanjajo da bi se vrnili v svoje države za železno zaveso. Ivan G. Nagy, prvi tajnik madžarskega posolstva je obvestil State Department, da je zapustil službo in je zaprosil, da sme ostati v Združenih državah kot politični begunec. Enako so Remus Lulu trgovski ataše rumunskega posolstva v Buenos Aires, Alfonz Vogel, romunski ataše za tisk in madžarski generalni konzul v New Yorku Aurel Alth izjavili željo, da žele ostati kot zasebniki v Združenih državah. Tako so v zadnjih tednih kar štirje diplomatski uradniki komunističnih držav iskali zatočišča v Združenih državah Amerike.

Razne najnovejše svetovne vesti

Rusi samolastno uničujejo berlinsko mestno upravo — Nevtralna cona v Jeruzalemu — Amerika uspešno preskrbuje Berlin — Odkrit je žef sovjetske vohunske mreže.

BERLIN. — Rusi so odvzeli finančna sredstva Mestnemu svetu v Berlinu. Sovjetski komandant je odredil, da morajo prebivalci Berlina odsej plačevati davke in takse samo oblastem, ki jih odredi on v sovjetskem sektorju. Nabrani denar se uporablja samo za izdatke v sovjetskem sektorju.

To je nadaljni poizkus Sovjetov, da mesto popolnoma razdele. Doslej so uspehi, da je razdeljena policija, urad za prehrano, urad za delo, sedaj pa se bo morala vsled pomanjkanja sredstev razdeliti tudi ostala mestna uprava.

JERUZALEM. — Judje in Arabci izpraznjujejo nevtralnico Jeruzalema, ki jo prevzemajo uradniki Mednarodnega Rdečega Križa. Uradniki delegacije Zveze narodov nadzorujejo izpraznitev. Iz nevtralne cone odidejo samo uradi policijske in vojaške oblasti in edine obeh nasprotnih strank.

WASHINGTON. — Združene države žrtvujejo dnevno 260 tisoč dolarjev, da morejo po zraku preskrbovati Berlin s hrano od 26. junija dalje. 24. avgusta je zrakoplovstvo Združenih držav doseglo rekord, ko je 133 zrakoplovov napravilo 394 poletov in prineslo v Berlin 3,028 ton blaga.

NEW YORK. — Odbor za preiskavo komunističnega vohunskega omrežja v Združenih državah, je zasljeval urednika Chambers-a in J. V. Peters-a, ki je označen kot vodja podtalnega vohunskega aparata. Peters je odklonil, da bi odgovarjal na vprašanja, urednik pa je potrdil, da je Peters srečal prvič v letu 1928 v uradnih prostorih komunističnega glasila Daily Worker. Ponočno je zatrdil, da je Peters tista oseba, ki je vodil vso vohunsko službo v Washington, D. C. Ko je bil nato vprašan Peters če je to res, je odgovoril: "Odklanjam, da bi odgovarjal in se sklicujem na ustavne določbe, ker bi odgovor bil lahko v mojo škodo. Peters je imel tudi druga imena in je bil znan kot Isador Boorstein in kot Aleksander Stevens. Proti njemu je v teku proces, da se izžene iz Združenih držav. Po uradnih ugotovitvah je rodom Čeh.

Razne drobne novice iz
Clevelanda in te
okolice

242 nepredvidnih

Policija je preko nedelje aretirala kar sto in dva vozača, ki sta nepredvidno vozila in nadaljnjih 140 radi tega, ker so se opili. Kako lahkomišelnost ljudje tvegajo svoje življenje in spravljajo v nevarnost druge.

Važna seja

Jutri popoldne ob 3 uri se vrši seja Euclid Rifle kluba na Močilnikarjevi farmi. Vsi člani naj se udeležijo.

Obisk iz Joliet

Pri družini Mr. in Mrs. A. M. Prinčič na 6913 Hecker Ave. sta na obisku iz Joliet, Ill. dve brhki Slovenki, Nan in Jean Dolinshek, hčerki poznane družine Mr. in Mrs. Paul Dolinshek. Pri stricu in teti bosta ostali tukaj par tednov. Želimo jima mnogo zabave v naši metropoli.

V bolnišnici

John Ferencak, ki je bil prej pri Kramarju na St. Clair Ave. se nahaja zdaj v Sunny Acres bolnišnici, Warrensville, O. Prijatelji so prosi, da ga ob priključitvi obiščejo.

S počitnic

Od Pigeon jezera v Kanadi pozdravljajo: Louis Majer, Anton Petkovšek in Frank Rich in družina. Ribe lovijo, pišejo; samo če jih res. — Iz Washington, D. C. pa pozdravlja Tony in Anna Mrak.

NOVI GROBOVI

Mary Francel

Pogreb pokojne Mary Francel bo v sredo popoldne ob pol treh iz Svetkovega pogrebnega zavoda, 478 E. 152. ceste na Lakeview pokopališče, Euclid Avenue in ne na Highland Park kot smo včeraj poročali.

Janez Fabijan

Sinoči ob 10. uri je po dolgi bolezni umrl na svojem domu 9200 Kempton Ave., Janez Fabijan, star 72 let. Rojen je bil v župniji Hinje. V Cleveland je prišel pred 53 leti, delal je 32 let pri American Steel & Wire Co. Bil je član društva Dvor Baraga št. 1317 C. O. of F. Tukaj zapuščala soprogo Marijo rojeno Glavič, rojeno v Smihelju, hčer Mrs. Marijo Walker, Benton Harbor, Mich., sinove Janeza v San Francisco California, Franka, Albina in tri vnuke. Pogreb bo v četrtek zjutraj ob 9:15 iz Zakraskovega pogrebnega zavoda v cerkev sv. Vida in na pokopališče Kalvarija.

Janez Lovšin

Včeraj smo v oznanilu smrti Janeza Lovšina zapisali tudi, da zapuščala pokojni sestro Mary, omoženo Strojini, pravilno pa se mora glasiti Mrs. Mary Hren.

Fred B. Drensek

Umrli je na svojem domu 20605 Chickasaw Ave. Fred B. Drensek. Pogreb bo v četrtek. Podrobnosti bomo objavili jutri.

Strelna uničila zračno
ladjo

Winona, Minn. — Strelna je udarila v zrakoplov, ki se je vnel, padel in se popolnoma pokončal. 36 oseb najmanj je umrlo v tej strašni zrakoplovni nesreči. Zrakoplov je bil last North-west Airlines. Iz oblakov je padel med strašnim viharjem. Trupla so ležala kar eno miljo naokoli.

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVEC, Editor)
Henderson 0629 Cleveland 3, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA

Za Zed. države \$8.50 na leto; za pol leta \$5.00; za četrt leta \$3.00.

Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$10.00 na leto. Za pol leta \$6, za 3 mesece \$3.50.

1948	AUGUST	1948
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30
31		

SUBSCRIPTION RATES

United States \$8.50 per year;
\$5 for 6 months; \$3 for 3 months.
Canada and all other countries outside United States \$10 per year. \$6 for 6 months, \$3.50 for 3 months.

Entered as second-class matter January 6th, 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

No. 171 Tues., Aug. 31, 1948

Slovenci v Trstu zahtevajo enakopraven položaj

Že večkrat smo pisali o Trstu. Nesrečna delitev Evrope v dve interesni sferi, še bolj nesrečna politika jugoslovanskih komunistov in najbolj nesrečno, sramotno obnašanje titovske partizanske vojske v prvih dneh po vojni v Trstu so okolnosti, ki so zapravile simpatije Jugoslavije in s tem tudi simpatije do Slovencev v Trstu.

Z največjim naporom se je potem v boju med dvema svetovoma v Evropi našla kompromisna rešitev, da je bila ustanovljena nekaka posebna vmesna država, ki se imenuje Svobodno Tržaško Ozemlje.

Po svojem namenu bi morala biti ta država most med Jugoslavijo in Italijo ali še več, nevtralnno mesto skupnosti vseh podonavskih narodov, ki uporabljajo tržaško luko in Italije, ki vzdržuje svoj interes v Trstu iz tradicionalnega italijanskega šovinizma in radi svoje penetracijske politike v podonavje.

Da bi služila dobro temu namenu, bi država morala biti res nevtralna, posebno pa pravična napram obema narodnostnim skupinam, ki se v moderni zgodovini bijeta za svojo pozicijo v Trstu, za Slovence in Italijane.

Zopet vsled nepomirljivih nasprotij med sovjetskim blokom, v katerega so komunisti vključili tudi Slovence proti njihovi volji in na našo veliko narodno nesrečo, do take nevtralne in edino pravilne vlade ni prišlo.

Svobodno Tržaško Ozemlje upravlja še vedno vojaška uprava. Kakor v Berlinu, tako tudi v Trstu ni mogla vojaška uprava, sestavljena iz zastopnikov komunističnih držav in zapadnih demokratskih sil složno, enotno upravljati mesta. V Berlinu je vsaj skoro dve leti bilo možno obdržati videz skupnosti in enotnosti med ruskim, ameriškim, angleškim in francoskim komandantom, v Trstu pa je bil Tito tako nespamet, da je takoj od vsega početka onemogočil vsako skupnost z Amerikanci in Angleži, ki upravljajo zapadni del Svobodnega Tržaškega Ozemlja.

Zato je bilo to ozemlje, ta edina majhna država, ki jo je rodila druga svetovna vojna doslej v Evropi, dejansko takoj v svojem začetku razdeljena med jugoslovansko in ameriško-angleško cono. Državica kot celota sploh začela ni svojega življenja. Vzhodni del, ki ga upravljajo jugoslovanski komunisti, je dejansko v vsem svojem ustroju in gospodarstvu del Jugoslavije, zapadni pa del Italije.

V tem je tragedija in vir nesreče za slovenske interese v Trstu sedaj. Zapadni zavezniki so smatrali, da se ne izplača toliko žrtvovati za idejo nevtralne države na tem križišču evropskih cest in prometnih stikov, da bi vsaj v svoji coni vzdržali nevtralno politiko in upravo, ampak so svojo cono enostavno naslonili na Italijo, jo povezali na italijansko gospodarstvo, italijansko upravo in zakonodajo in se naslonili na italijanski del protikomunističnega prebivalstva. Da to svojo politiko opravičijo, so podlegli oziroma šli v mnogih ozihih na limanice italijanski šovinistični propagandi in prevzeli od nje nepravilno tzo, da so več ali manj vsi Slovenci in Slovani v Trstu komunisti in da se na tržaškem prebivalstvu pravzaprav bije boj med komunizmom in zapadom na tem kotičku Evrope, ki je praktično boj med Slovenci in Italijani.

Ta napačna osnova jih je vodila iz zmote v zmoto, iz napake v napako. Najprej so hoteli pritegniti k sodelovanju v upravi Svobodnega Tržaškega Ozemlja samo komunistično organizirane Slovence in Jugoslovane. Na druge se niso sploh ozirali, kaj šele, da bi jih v njihovem boju s komunizmom podprli. Tito je bil neumen dovolj, da ni te priložnosti zgrabil in se ponudene roke poslužil v polni meri. Nasprotno so komunisti, italijanski in slovenski proglasili boj kot zapadno zavezniške vojaške uprave in proglasili za izdajalca vsakega, ki je s to upravo sodeloval. Zapadni zavezniki so napravili nadaljni napačen korak in napolnili urade s samimi Italijani.

Med tem se je ob nasprotovanju enotne italijanske in jugoslovanske komunistične fronte na eni in italijansko-nacionalistične fronte na drugi strani vendarle z velikimi napori organizirala skupina demokratičnih Slovencev v Trstu in z večjim povdorkom zahtevala, da jo zavezniška vojna uprava vsaj v svoji coni Svobodnega Tržaškega Ozemlja upošteva. Zavezniški upravni organi v Trstu so bili pa že pregloboko v svojih napakah in so ostali za pravične zahteve demokratičnih Slovencev več ali manj gluhi.

Zadnji čas se opaža, da zapadne sile sploh več ne upoštevajo nikakih objektivnih razlogov več, da bi se trudili, da to točko kritičnih sporov neutralizirajo in pripravijo, tla za ono edino važno funkcijo Trsta, ki mu je po naravi dana, da bi namreč bila skupna luka vseh srednje-evropskih narodov in zgornjega dela apeninskega polotoka, mirno stikališče in nevtralen prostor odkoder naj se razvija nov duh miru in sloge med evropskimi narodi, ampak so se enostavno predali trenutno najlažji rešitvi, da naj to ozemlje gre nazaj v Italijo, ker je tam bilo v času med dvema svetovnima vojska-

ma tega stoletja vsled grde tajne kupčije, sklenjene v londonskem paktu leta 1915.

Eno najbolj očitnih zunanjih znamenj te nesrečne politike, ki bo oživila vse stare rane, če bo ostala, se je pokazalo sedaj, ko je ameriško-angleška vojaška uprava izdala nove policijske izkaznice za vse prebivalstvo tega ozemlja, oziroma njegove zapadne cone. Izkaznice za Trst morajo po tej odredbi biti samo v italijanskem jeziku, za okolico pa v italijanskem in slovenskem. Za zapadnega vojaka seveda to ni nič. Za Slovence v Trstu je pa stvar načelne važnosti. To se bo gotovo še razlagalo kot dokaz, da so zapadni predstavniki v Trstu po tolikih letih svojih izkušenj v Trstu prišli do prepričanja, da v Trstu samem Slovencev ni. Zato nihče, ki s Slovenci čuti, te odredbe sprejeti ne more, ne sme.

Ameriško-angleška politika glede Trsta bi morala imeti pred očmi naloge, ki jih bo imela ta mala nevtralna država v svobodni, demokratično organizirani Evropi. Tedaj bo Trst svojo nalogo mogel koristno izvrševati le, če bo resnično nevtralen in organiziran po načelu enakopravnosti.

Slovenci so v Trstu domače prebivalstvo, ki se nikdar ne bo odpovedalo svojim pravicam. Radi bi kot enakopravni sodelovali z vsakomur v naporih za napredek mlade države, boje pa se, da sedanja politika zapadne vojaške uprave vodi nazaj v stare nacionalistične spore radi mesta in luke, ki so jih prizorili Italijani. Ta politika je v največjo škodo mesta in okolice, pa tudi v škodo miru v tem delu Evrope.

BESEDA IZ NARODA

Begunsko pismo s Koroške

Domači glasovi.

"Domači glasovi" so zopet izšli. Kako smo se jih razveselili! Vezi, ki so nam jih naši zaščitniki nadeli po blejskem sporazumu v jeseni leta 1947, se torej rahlija. Hudo smo pogrešali v teh časih "Domačih glasov", pogrešali predavani, pogrešali organizacijskega življenja. Vse je bilo potlačeno, vse zatrto. Sedaj pa bodo šli "Domači glasovi" ne le med nami tu na Koroškem, ampak tudi do onih, ki so se preselili v Anglijo, Kanado, Venezuelo, Chile, Argentino. Upamo, da nam bodo sedaj vrnjene tudi vse druge svobode, ki so nam bile vzete, zlasti naše kulturne organizacije in organizacija za zastopanje naših begunskih koristi.

Delegacija iz USA.

V ponedeljek 12. 7. nas je obiskala delegacija NCWC iz USA. Razveselili smo se jo, ko smo videli gospode, ki dobro, pošteno mislijo z nami in nam hočejo pomagati posebno pri preselitvi v USA. Koliko je tu sorodnikov, ki že nad tri leta čakajo, da bi mogli k svojim ameriškim sorodnikom, pa je bilo doslej vse zaman. Imeli so affidavit, imeli celo vozovnico za ladjo, pa niso mogli nikamor iz Koroške. Pa tudi druge družine bodo lahko po novem zakonu šle v USA, če se zanimajo za poljedelstvo. V delegaciji sta bila namreč dva duhovnika, zastopnika The National Catholic Rural Life Conference gg.: predsednik Rev. Joseph B. Gremillion in tajnik Rt. Rev. L. G. Ligutti. Sedaj imamo utemeljeno upanje, da bomo vendar polagoma mogli od tod. Dobro je, da so se zagnile katoliške organizacije in hočejo katoliškim beguncem pomagati, da gredo k svojim sorodnikom ali pa na farmarsko delo v USA. Saj slišimo, da imajo Judje že davno vse pripravljeno, da naselijo v USA po novem zakonu čimbolj izkoristijo. Zakaj bi morali ravno katoliki biti najbolj zaspali, pa najmanj sposobni za organizacijo pomoči! Ena želja pa nam je posebno na srečo, kako bi mogli dobiti pomoč za našo učeno mladino, da bi mogla nadaljevati študije na srednjih in na visokih šolah. Upamo, da nam bo tudi v tem Bog pomagal po dobrih organizacijah katoličanov v USA.

Argentina.

Priprave za izselitev v Argentino pa gredo počasi, zelo počasi. Že pred meseci so nam argentinske oblasti dale dovoljenje za izkrcanje (landing permit) za 4.500 oseb. Mislimo, da bo potem stvar hitro

in lahko iztekla; pa so se pojavile nove ovire, zlasti pristojbina za vizum, ki bi jo bilo treba plačati, pa je visoka, da jo begunci ne zmoremo. Menda ga ni med nami, ki bi premogel \$49 takse za vizum. Dvakrat je bilo sedaj že napovedano, da nas obišče v špitalskem taborišču argentinski konzul z Dunaja, pa je bilo vselej odpovedano, da ni mogel priti. Večina imamo živce in smo mirni. Nekateri pa so hudo nestrpni in se tudi bojijo, da bi nas mogla zajeti tu nova vojna vihar. Saj radio in listi neprestano javljajo, da je položaj v Berlinu resen, napet.

Titov konflikt.

Odkrito povemo, veselo presenečenje za nas begunce pa je bila novica, ki je kot bomba udarila v svet, da je Kominform napadla Tita in jugoslovansko kom. partijo. Tega si nismo niti najmanj mogli predstavljati. Nasprotno, Tita in jugosl. komuniste smo smatrali za vzor komunistov. Saj bi jih res lahko vsem komunistom v satelitskih državah postavili za zgled: po številu pobitih nasprotnikov, po preganjanju Cerkve in duhovnikov, po kravatnem terorju proti vsakemu pojavi kritike, samostojnega mišljenja, po petletnem planu, po nezalisanem priganjanju k delu z udarstvom; s tekmovanji, z novatorji, z racionalizatorji itd. Zato ne moremo razumeti, kako mu morejo očitati, da ni dober komunist, da se hoče naslanjati na kmete, katerim zato prizanaša s kolhozi, da je nacionalist, da ne pozna demokratizma v partiji itd. Nekdo mu je celo napisal v Kominform-glasilu, da je lažnik in terorist. Smatramo, da to ni prav nič žaljivega. Mi si komunisti niti ne moremo predstavljati brez teh dveh bistvenih lastnosti. Mislili bi, da je žaljivejše za Tita, če bi mu kdo očital, da ni lažnivec in ni terorist. Zakaj to bi pomenilo, da ni dober komunist.

Ljudsko posojilo.

Predale svojih listov polnijo sedaj v Jugoslaviji z novim priganjanjem, z novim bičem za podpisovanje "Ljudskega posojila". Zopet prinašajo listi poročila, kako navdušeno "mladinski aktivni" in "tovarniški kolektivni" podpisujejo posojilo in kar tekmujejo med seboj, katero tovarna t. j. delavci tovarne bodo več podpisali tega posojila v počastitev sklicanja petega kongresa kom. partije Jugoslavije. Je pa to nerodna zadeva s posojilom v socializirani Jugoslaviji, ko ni več kapitalistov in so banke državne. Zato bo moralo vse posojilo, t. j. tri milijarde in pol podpisanih delavno ljudstvo delavcev in kmetov. Toda to delovno ljudstvo s svojimi plačili je težko,

težko živi, ko je vse tako drago. Prihrankov nima nihče, tako se vse to tekmovanje s podpisovanjem vrši tako, da se bo vsakemu od zaslužkov odtevalo mesec za mesecem. Pa tudi kmetje bodo v hudi stiski. Že za plačilo visokih davkov so morali prodajati pridelke, les, živino, od kod naj vzamejo sedaj za plačilo "ljudskega posojila". Pa smo begunci prišli na to misel, da bi vi tam v Ameriki sedaj pozvali prijatelje Titove oblasti, naj svoje navdušenje in ljubezen za to oblast pokažejo ne le na papirju, ampak v dejanju z dolarji in začno z organizacijo za podpisovanje ljudskega posojila pri vseh prijateljih "osvobojene" Jugoslavije.

"Kmečka internacionalna unija."

Takoj po sestanku pa je časopisje zagnalo hud krik proti beguncem, da si upajo s takimi stvarmi javno nastopiti in delati tako težave ubogi avstrijski vladi. Saj bi morali begunci vendar vedeti, da bosta Sovjetizma in Jugoslavija takoj protestirali in bi morali tudi vedeti, da so le nadležni gostje v Avstriji, konfinirani na svoje taborišče in okolico in brez pravice roganizirati se ali celo nastopati javno v zaščito svojih koristi ali proti interesom komunizma. Le en list je bil izjema, ko je vse kričalo proti beguncem, to so bile "Salzburger Nachrichten", ki so se postavile za begunce in vprašale Avstrije, kako se to ujema s pravim demokratizmom, če beguncem ne priznajo prav nobenih pravic, da zastopajo svoje koristi, priznajo pa jim brez izjeme dolžnost, da mora biti vsak izmed njih, tudi inteligent zaposlen, pa ne v pisarni, ampak s krampom in lopato na železnici, na cesti, pri gradnji električnih central itd. In kakšen je ta demokratizem, če se ustraši zamere pri komunističnih sosedih, zato ker si begunci upajo zagovarjati svoje pravice in koristi. Potem ni čudno, če komunistom raste greben, ko je povsod v demokratskih državah proti komunistom toliko obzirnosti, toliko strahu. To podžiga brezobzirnost in nasilnost komunizma.

V eni stvari slovenski begunci odločno ne soglašamo z ustanovitvijo kmečke unije beguncev, da bi namreč Slovence v njej zastopal g. Pavle Horvat iz Prekmurja. Te legitimacije slovenski begunci njemu ne damo, ker mu ne zaupamo, zaradi njegove prošlosti. Ta pa je taka, da ne moremo verovati, da bi gospod Horvat v kmečki uniji res iskal prvenstveno skupne koristi beguncev, zanje delal in se žrtvoval.

Pisma iz domovine.

Radi imamo pošto iz domovine. Včasih precej zastaja. Četudi so ljudje doli hudo ustrašeni in pišejo le o osebnih družinskih in vaških zadevah, pa si vendar iz teh pisem ustvarimo sliko, kako težko je ljudem v "svobodni" Jugoslaviji. Neverjetno upanje se izraža v teh pismih, upanje na skorajšnjo spremembo, upanje na to, da bodo posegli vmes zavezniki, upanje, da se bomo begunci lahko kmalu vrnili domov in nam ne bo treba v prekomorske kraje. Mi se čudimo temu optimizmu, tej veri v bližnje spremembe. Tolmačimo si pa to tako, da je velika stiska vedno tudi vir velikega upanja. Čutimo, kako mora biti doli hudo in težko, da se krčevito oklepajo upanja na skorajšnjo zboljšanje. Pa bomo v pismih: "Sama koruza poje" ali "Se nikoli niso bile naše kašče pred žetvijo tako prazne, kakor letos" ali "Strašno nam manjka delavcev". Vse to razumemo, ker nam pišejo, da eden pri vojaki v južni Srbiji (Macedonija je sedaj imenujejo), drugi v Črni gori, da so ta in drugi v tovarni itd. Delavcev na kmetih manjka in

ČE VERJAMETE AL PA NE!

Če se meniševiski in cerkniški fantički nismo mogli videti s koncem svojih oči, to še ne pomeni, da bi si ne bili na roke odrašli. Kar dobro so se imeli in naš oče, na primer, so imeli v Cerknici svojega najboljšega prijatelja, Ponikvarjevega Jožeta. Kadar so bili naš oče v Cerknici, sta prav gotovo prišla z Jožetom skupaj, pa ne morda v fronkarji ali na krvavi rihti, ampak pri Verletu, pri Klemenu, pri Medenju, ali pri Dalmatincu, ki je imel na svoji hiši, ki je stala ob "veliki gasi", napisano na tabli: Brač, ne hodi mimo, hodi simo — tu čes piti dobro vino! Ne verjamem, da bi naš oče kdaj zmoogli mimo. Krenili so "simo" in kakšnega fantka poslali po Ponikvarjevega Jožeta, da sta rekla eno ali dve in tako dalje, da je vse teklo od mize.

In takrat, ko je na Menišiji gorel Krušcov grad, kakor so rekli stari bajti, je galopirala cerkniška požarna bramba na pomoč. Tako mi je zatrijeval Korčeto Gašper, ki se je takrat učil za kovača pri Kostelinu. Gašper je bil fant kakih 15 let, pa jak za svoja leta. Kostelin mu je ukazal, da mora tudi on na pomoč s požarno brambo. Pa še ki je bil Gašperjev stric Janez Korče, spoštovani gostilničar tam "čez most", načelnik požarne brambe. Pa se je Gašper slabo obnesel. Kostelin mu je ukazal, naj skoči v gorečo hišo po kakšno stvar, Gašper je bil pa že takrat zelo britten in je iz same ponižnosti dajal prednost svojemu mojstru Kostelinu, naj gre kar on v žerjavico. Za kazen se ni smel potem peljati

jih bo vedno bolj manjkalo, ker moški morajo v tovarne, k vovakom, na velika gradbena dela, cest, železnice itd. Pa se novi režim prav nič ne zmeni za to stisko na kmetih! Dobro se zaveda ta režim, koliko tisočev mož in fantov v najlepših letih je bilo pobitih, tako, da v nekaterih farah ni bilo moških razen otrok in starcev in pa onih pokvarjenih partizanov, ki so se vrnili iz gozdov.

Socializacija kmetijstva.

Kominform je obdolžila Tita zaradi tega, da še ni izpeljal socializacije kmetijskega gospodarstva. Pa je vendar že precejšnje število obdelovalnih zadrug, ki so stvarno socializacija kmetijstva. Pa vsi jasno beremo v poročilih komunističnih listov in v pismih, kako se povsod socializacija kmetijstva pripravlja. Gradijo se združni domovi, organizirajo se v vedno večji meri kmetijske strojne stanice. Vršijo se tečajji za traktoriste. Zemlja ne številnih obsojenih kmečkih družin se zapleni za obdelovalne zadruge. Mladina iz kmečkih domov, moška in ženska, pa se spravlja v mesta, v tovarne, na razna državna dela. To je tako jasna pot, ki vodi k socializaciji kmetijstva, da jo le nespametni ne vidijo. Pa se spomnimo na strašne davke, ki jih morajo plačevati kmetje in na oddajne komisije, ki so razpisale med seboj tekmovanje, katera bo več pridelkov pridelala kmetom in v krajšem roku. Ali si more pameten človek misliti, da bo kmet pod takim pritiskom, pod takim bičem vzdržal? Klonili bodo bori proti komunističnemu pritisku, otopeni in se podali. Videli bodo, da se v teh mrežah komunizma ni mogoče več ganiti in jim ostaja edini izhod, kmetijsko obdelovalna zadruga. (Dolje na 2. strani)

na vozu, ko se je vračala požarna bramba domov.

Gašper je močno pohvalil Meniševce, da so bili že takrat gojant ljudje in niso bili tak nevoščljivci, da ne bi pustili Cerklanom gasiti ognja. Samo pravico so si pridržali, da bodo cveke sami pobirali iz pepela. Saj taka stvar vedno pride in so že dovolj storili za Cerklane, če so jim pustili gasiti ogenj, ki je bil absolutno meniševiski.

Kakor so se pa Cerkliani razumeli z gospodarji sosednih vasi, tako se med seboj niso mogli. Vem o Cumlju in Mavru, kako sta delala oplenco tam za Zevšami. Pa sta hotela biti oba za gospodarja. Vsak je rekel, da le on ve, kako se oplenca pravilno zgradi in da dobro gori, da je potem apno kot na Dunaju. Sekala sta goli in dračje, gradila oplenco in se venomer dajala, kateri da je prav za prav za polirja. Cumelj je po neki viži zmagal. Maver se je vdal in naravnost in brez ovinkov povedal Cumlju, naj se pazi, če se oplenca ne bo obnesla. "Več sem že oplenc zgradil, kot si jih ti videl, kaj boš ti mene učil," mu je opomnesel Cumelj. Maver pa nazaj, da je njemu oplenco postaviti toliko, kot komu drugemu (ni sicer rekel naravnost — Cumlju) stisniti v dlani medno tepko. In sta oplenco napravila, da jo je bilo pogledat. Pa je bilo nekaj napek pod Cumlovo komando, ker jima je oplenca zgorela in vse delo je bilo zastoj. Po vsej priliki bi moral Maver kleti, ker je bilo vse delo brez hasni, pa ni, ampak se je norčeval iz Cumlja, da bo on še oplence delal, on ter mu toplo priporočal, naj se gre o božicu kam ukordat za črednika.

Pa še druge take koristne nasvete mu je dajal. Cumelj je bil pa že itak nasajen zaradi ponesrečene oplence, seže po sekiri in za Mavrom. Kakor mi je zagvisno za trdil Dragoličev France, sta jo vila možaka prav do Cerknice, Maver naprej, Cumelj pa za njim. Sto sreč, da je bil Maver hitrejši in se nista dobila. Pa Vrdjanov Jakop, ki se je hotel odvaditi jesti. Kar na vsem lepem se je zmisli, da je jed za človeka čisto brez potrebe, da je to sama razvada. Ako je človek odločne volje, se čisto lahko odvadi in kako je potem življenje poceni, če človeku ni treba jesti. Mati so mu rekli, da je štrame, ki ne ve, kaj govori. Jakop pa je svoje, da že ve, kaj dela, da bodo že videli, kako se jim bo smejal, ko bodo drugi čakali na polno, da bodo sedli k mizi, on se bo pa lepo v senco vlegel ta čas, ki se bo odvadil jesti. Z bratom sta šla v gozd in mati so jima dali obilno malco s seboj. Opoldne se je brat vsedel, odvezal culico in povabil Jakopa, naj prisede in si pomaga. Ta pa da ne, da ne bo več jedel, da je jed samo za otroke in je vihtel sekuro naprej. Tudi zvečer ni pokusil nobene stvari in drugi dan nič in tretji dan nič. Bilo mu je pa že poznati, da ne bo dolgo in zopet bo prijel za žlico. Z bratom sta bila zopet v gozdu, pa se Jakob še ni vdal, čeprav je porabil vso voljo, da ni pograbil za klobaso in krajec kruha. Pa ni. Komaj se je privlekel domov. In ko so postavili mato žgance na mizo, je bil Jakob prvi za mizo, pograbil je za skledo, jo potegnil k sebi in rekel: "Le odstopite drugi, to bo nocoj zame!" Ako ga je pozneje kdo vprašal, kako to, da se ni odvadil jesti, je rekel, da bi se že bil, če bi ne bil vselej tako nazarensko lačen.

FR. JAKLIČ:

Peklena svoboda

Povest o ljubljanski in izjanski revoluciji leta 1848

"Vse bo res, zakaj pa Šem-bilja tako govori! Kmet gor, graščak dol!"

Pili so od veselja. Ahtik, ki je bil med njimi najresnejši, je pa le izpraševal, če je tisto res o desetini in tla-ki.

Ko je bilo Krivanogu dovolj, se je pa zadril:

"Hudir! Res! Kdaj sem pa še kaj rekel, kar bi res ne bilo. Slišal sem in bral sem. Vse mesto govori, ne samo govori, ampak kar tuli in na zidu sem videl zapisano in bral sem in podpisal se je sam deželni poglavar, tajni svetovavec cesar-jev, grof Welsersheimb, da je sam cesar obljubil, da bo deseti-na in tlača proč. Pojdi in beri, da boš veroval!"

"Pa ni nič zapisano, da bo moral graščak vse krivično bla-go nazaj dati in krivico poravnati?" je poizvedoval Ahtik da-lje.

Vsem se je zdela misel pame-tna.

"Menda je cesar pozabil na to! Nikjer ni zapisano! Res, krivično blago jim bo treba na-zaj vzeti. To bo ravs! To se bomo dajali! Kaj misliš, da se bo graščak sam spustil na rep? Ga premalo poznaš! Kmet bo moral graščaka na rep privezati, potem bo šele kmet jezdit, je modroval Tone gla-sno ob pozornosti vseh gostov.

Nato pa, kakor bi ga bilo ne-kaj pičilo, je Tone zavpil: "In še enkrat pravim, graščina bo morala poravnati vse krivice, potem bo šele pravica. Vse, do zrna, do zadnje pike!"

Tedaj je udaril sosed, Gla-vanovega Janeza, po rami in zavpil: "Fant, ti imaš tudi še račun z graščino. Eno leto si sedel, eno leto zaradi graščine. Ali si še pozabil?"

Janez je zaškrtnil z zobmi in zaklel, da je kar po žveplu za-smrdelo.

"O, ko bi ga dobil!"

"Sam ti ne bo v roke tiščal! Ni tako neumen, kakor si ti! Fant! Poišči ga! Sedaj je ura! Nikoli več ne bo taka. Frakfast je!"

Pivci so mu pritrjevali.

"Ta prav govori! Tako bi moralo biti. O, kako ti dohta-ri!"

Ahtik se je posmejal.

"Tako zlahka ne pojde!"

"Seveda ne! Zagrabit bo tre-ba. Pa precej!"

Ahtik bi bil sam rad videl, kaj je zapisano v razglasu in bi rad videl razdejanje mitnic in drugo, kar je bilo narobe. Za-to so šli.

Na mostu pri Sv. Jakobu je Tone opazil Janeza, ki je že gle-dal po vodi in tja čez, kjer za-pirajo obzorje Krim, Mokre in druge gore.

"Le glej! Tam je! Pa Koz-love stene tudi lahko vidiš, ka-ko groze doli v lško. Škrilje so tam! In dekla je tam! Ha-haha!"

"Strta!" je ušlo Janezu. V glasu je pa zvenela žalost in togota.

"Enkrat! Hahaha! Samo enkrat! Enkrat strta roža se še vedno popravi. Tudi razcvete se še, da jo je vredno pogledati in zatekniti za klobuk."

Janez je samo globoko vzdih-nil.

Ahtik je ogledoval mesto.

Čudno se mu je zdelo, ko je gle-dal pobita okna in razbita vrata.

"Pa da so to pustili!"

"Kdo jih je pa vprašal? Fra-jost nič ne vprašuje, samo de-la!"

Ahtik se je na lastne oči pre-pričal, da je obljubljena od-prava desetina in tlače, zakaj bral je v razglasu.

Tedaj je tudi njega obšlo po-sebna razpoloženje, kakor bi ču-ti, da ponehujejo vezi, ki so ga držale, začutil je potrebo pre-tegniti se na vse strani, v roke mu je prišlo nekaj, kar ga je sililo prijeti ali udariti, in ko so šli mimo gruče, ki je vzkli-kala: "Živela svoboda! Konstituc-tion! Živio!" tedaj so se tu-di Ahtikove prsi razširile in iz njih je udarilo dolgo in široko.

"Živio!"

"Frakfast!" je dostavil Kri-vanoga. "Tako se govori! Se-daj vidiš, kako je!"

Prišli so na trg pred magis-tratom. Po vsem trgu je valo-vilo življenje, ki je Ahtika kar prevzelo. Gruče so se valile ob hišah, po sredi ceste, povsod gospodje in gospe, gospodične in gospodiči, dijaki, rokodelci, že-ne v rutah, krščenice in hlapci; vsemogoči ljudje, tudi v čestit-ljivih duhovniških suknjah. Pa vse je bilo veselo in zadovoljno, nobene napetosti ni bilo med njimi, vsi so bili samo dobri znani in prijatelji, ki se raduje-jo, ki hrume in se pozdravljajo.

Razlegalo se je glasno govor-jenje, zadovoljno smejanje, do-vtipi, vmes so pa udarjali od vseh koncev in krajev vzkliki, ki so pozdravljali mlado svobodo.

U blag spomin

11. obletnice prezgodnje smrti našega nikdar po-zabljenega očeta

JOSEPH

KALISTER

ki je mirno v Gospodu zati-snil svoje blage oči dne 30. avgusta 1937.

Enajst dolgih let je minulo, odkar je prenehalo biti Tvoje zlato srce in so Te odnesli tja na njivo smrti, kjer spiš večno, nezdravno spanje.

Kako pozabiti to gomilo, kjer Tvoje blago spi srce, ki nam brezmejno vdano bilo ves čas do zadnjega je dne!

Zaljubljeni ostali:

Olga Loncar in Mary Molle, hčeri
Frank, Joseph, Fred in Rudolph, sinovi
rejenka, zeta, sinaka in vnuki

Cleveland, Ohio, 30. avgusta 1948

ZVEZA SLOVENSkih DRUŠTEV NAJSVETEJŠEGA IMENA

Ustanovljena

30. maja

1938

Clevelandu,

Ohio

"VSAK KATOLSKI MOŽ NAJ BI BIL ČLAN DR. NAJSV. IMENA"

Častni duhovni vođa: RT. REV. J. J. OMAN, 3547 E. 80 St.
Duhovni vođa: REV. VICTOR TOMC, 6019 Glass Ave.
Častni predsednik: ANTON GRDINA, 1053 E. 62 St.
Predsednik: MATT P. INTIHAR, 21461 Naumann Ave.
I. podpredsednik: JACOB RESNIK, 3599 E. 81 St.
II. podpredsednik: JOHN STOPAR, 245-15 St. Barberton, O.
Tajnik: FRANK A. HOCHER, 21241 Miller Ave.
Blagajnik: LAWRENCE BANDI, 6727 Edna Ave.
Zapajnik: ANTON MELJAC, 7820 Union Ave.
I. nadzornik: LAWRENCE PAVSEK, 1190 E. 147 St.
II. nadzornik: MICHAEL KOLAR, 1180 E. 71 St.
III. nadzornik: MICHAEL ANZLIN, 712 E. 158 St.
Reditelj: FRANK SNYDER, 3529 E. 81 St.

Seje se vršijo vsako četrto nedeljo v mesecih: januarja, aprila, julija in oktobra. Zveza deluje edino za dobrodelne namene in za uspeh katoliške vere.

Možje in mladeniči, pristopite v lokalno društvo Najsvetejšega Imena v vaši župniji ter boste postali obenem tudi člani Zveze.

VESTI IZ SLOVENIJE

(Nadaljevanje s 1. strani.)

le nasprotniki Titovine. pristasi. Tisoče od teh so An-gleži izročili Titu, da jih je poklal. Pavelić sam je živel še dolgo v Avstriji, kasneje pa v Italiji, kjer se verjetno še vedno skriva. Vsi ustaši so se-veda zakleti sovražniki Titovi, zato delajo proti njemu, kjer le morejo. To je pripeljalo do zagrebškega procesa.

ZLOČINCI IN UPORNIKI
POMESANI. — Posebna tak-tika komunističnih sodišč je, da skoro pri vsaki večji obravnavi obenem sodijo prave zločince in ljudi, ki so le politični nasprotniki komunizma in partizanov. Tudi pri tem pro-cesu so namenoma pomešali resnične zločince in take lju-di, ki iz političnih razlogov na-sprotujejo komunizmu. Tudi pri razpravah na Slovenskem so tako delali. Tudi tam so vedno poiskali kake ljudi, ki so res imeli prave zločine na vesti in druge ljudi, ki so se iz-čisto idealnih razlogov upirali komunizmu. Hoteli so, da pred ljudmi vsi izgledajo kot enaki zločinci. Tako so delali že s Kristusom. Križali so ga med dvema razbojnikoma. V Ljub-ljani so tako sodili razne vdolil-ne slovenske ljudi skupaj z nemškimi generali.

Isto pravim, delajo v Zag-rebu. Tako je med obtožen-ci velik zločinec Miloš Ljubo, ki je bil komandant ustaškega taborišča v Jasenovcu in je s svojim postopanjem povzročil smrt velikega števila ljudi. To bodo na razpravi posebno po-izvedali in tako metali blato v drugi obtoženci, ki so

NAPAD NA VATIKAN. — Dober sovražnik Cerkve, naj bo v Ameriki ali v Jugoslaviji, vedno skuša zmetati nekaj bla-ta tudi na papeža in na Vati-kan. To je nekaj zunanji znak dobrega komunista in pridnega sopotnika komuni-stov, da se ob vsaki priliki za-letijo v poveljarja katoliške Cer-kve. Tudi na razpravi v Zag-rebu govori obtožnica mnogo o Vatikanu. Pravi, da je Va-tikan skrival razne ubežnike, ki jih je Jugoslavija zahteva-la in da so razni hrvaški du-hovniki v Rimu pomagali usta-sem, da so se skrivali in da so mnogi mogli zbežati v Argen-tino. Nič ne dvomimo, da so Hrvatje v Rimu pomagali drug drugemu, da se rešijo pred ko-munističnimi divjaki. Tudi du-hovniki so brez dvoma poma-gali. S tem pa še ni rečeno, da je kdo pomagal zločincem. Nihče namreč še ni zaradi te-ga zločinec, ker ga tovariš Tito zahteva v izročitev. To-variš Tito je pobil že tisoče čis-to nedolžnih ljudi. Nedolž-nim ljudem pa smejo tudi hr-vaški ljudje v Rimu pomagati. Da bi Vatikan podpiral vohun-stvo proti Titu, pa bodo ver-jeli samo tisti, ki verjamejo vsako laž proti papežu. Takih tepcev najdete po celem svetu; tudi v Ameriki.

POHVALA TITOVE POLI-TABORIŠČA. — Ko beremo o tem procesu, pade v oči zlasti vprašanje, kako je Titova policija vse te ljudi, ki so sami prišli iz begunstva domov, našla in tudi na druge obtožence, ki so

njih beremo, da so komaj sto-pili skrivoma čez mejo, pa jih je že imela policija v rokah; predno so mogli začeti s ka-kim propagandnim ali drugim delom proti komunizmu. Ni dvoma, da so morali biti izdani jugoslovanski policiji. Iz Ko-roške in Italije je morala ko-munistična policija zvedeti o načrtih teh ljudi, predno so prestopili mejo. Iz tega sle-di, da ima Titovina v Avstriji in v Italiji mnogo svojih za-upnikov, ki jo o vsem obvesti-jo. Taki komunistični zaupni-ki morajo biti tudi v angleških in ameriških uradih, zlasti v Avstriji. Če so bili kateri teh Hrvatov poslani, da organi-za-jo špijonažo za Amerikance, pa so bili že na meji aretirani, so morali titovsko policijo ob-vestiti komunisti iz ameriških uradov. To je pač težka šo-la, da se mora vsakdo zelo vprašati s kom ima opraviti, tudi kadar govori z Ameri-kanci.

RAZPRAVA PRELOŽENA. — Kot že rečeno je ta velika razprava v Zagrebu, kjer bodo obsodili čez 90 ljudi, nekaj zločincev in mnogo nedolžnih ljudi, preložena. Poročali bo-mo o njej in o obsodbah kas-neje.

Premog — zlato drža-ve in ključ do blago- stanja in bogastva

(Nadaljevanje.)

Kje leže zdaj vzroki tako hu-dega padca ene življensko naj-važnejših industrij Velike Bri-tanije? Že po prvi svetovni vojni so rudarske organi-zacije pričele z vztrajno borbo za izboljšanje delovnih in živ-ljenskih pogojev rudniškega de-lavstva. Lastniki rudnikov pa so uvideli, da povpraševanje na-na svetovnem trgu za njihov premog pada, imeli so močnega tekmeča preko morja v Zdru-ženih državah ameriških, ki so imele donosnejše rudnike in bo-glje opremljene. Vseled trga so se delavskim zahtevam trdo-vratno upirali. Tako je prišlo do znane stavke leta 1926. Zma-gali so lastniki rudnikov. Ru-darji so se vrnili v rove, nada-ljevali pa so z borbo za uresni-čenje dveh njih pglavitnih za-htev: 1. podzavljenje rudni-kov in 2. doseči ugodnost, da njih otrokom podnevi ne bo tre-ba delati v rovih.

Dvajset let je tega minilo in razvoj se je razvojal po njih-ovi želji. Rudniki so podzav-ljeni in jih upravlja od države imenovan odbor. Plače, živ-ljenski in delovni pogoji so boljši, kot so bili kdaj koli prej. Podnevno delo v rovih je danes najboljše plačana zaposlitev sploh. Tudi unični način pridobivanja premoga stalno napre-duje, pa čeprav korakoma, ker je treba upoštevati splošno sta-nje v industriji.

Tako vendarle še obstajajo slučaj, da so naprave v rudni-kih zastarele in take rudnike bi-bili tudi zaprli, če dežela ne bi tako nujno potrebovala vsake tone premoga. V takih rudnikih se delo začasno nadaljuje, če-prav je mnogo manj rentabilno in zvezano z največjim osebnim rizikom.

Povprečna starost rudarja v Angliji pa je danes mnogo viš-ja kot je bila leta 1926, kajti rudniški delavec je uresničil tudi svojo drugo zahtevo, po-kateri njegovim otrokom po-dnevno v rudnikih ni treba dela-ti. Na vsakega rudarskega si-na, ki danes hodi po stopinjah svojega očeta, to se pravi, je z njim vred zaposlen v rudniku, pridejo trije, ki so si bili izbra-li druge poklice. Seveda je po-sledica tega ta, da danes pri-manjkuje delovnih moči. Sicer se je preteklega leta posrečilo doseči rekord po številu novih zaposlitev v rudnikih, na drugi strani pa je delovni potencial v rudniku zaposlenega delavca občutno padel, tako da je polo-žaj v glavnem ostal isti. Velika Britanija slejkoprej še ne more postaviti na noge dovolj moči za izrabo svojih rudnih boga-stein stalno naraščajočih po-treb industrije vsled tega ni bi-lo mogoče izpolniti. Poleg tega so rudarji na splošnem preveč pričakovali od podzavljenja ter so sedaj deloma razočarani in nezadovoljni. Tukaj bo pač treba premostiti zagrenjenost in nezaupljivost dveh človeških rodov, treba bo vztrajati, dok-ler ne bo nastopil čas, da oče sina in brat brata ne bodo več tako trdovratno odvrčali od dela v rudniku. Do takega sta-nja je seveda še daleč, vendar ga bo treba doseči, ker sta od tega odvisna bodočnost in bla-gostanje Anglije.

O evropski premogovni krizi

S pričetkom letošnjega leta je pomanjkanje premoga še po-slabšalo že itak obupni položaj Nemčije in nekaterih drugih ev-ropskih narodov. V najhuje pri-zadetih predelih Nemčije ni bi-lo niti toliko zaloga premoga pri-roki, da bi bilo mogoče v tovar-nah vsaj v skrajnem obsegu de-lo nadaljevati, promet obdržati in kuriti vsaj po javnih uradih in šolah. Glavne vzroke poma-njkanja premoga je mogoče prav v kratkih besedah pojasniti. V mirni dobi sta bili Velika Bri-tanija in Nemčija glavna dobavi-telja premoga za Evropo. Do-bave Velike Britanije svojim starim evropskim odjemalcem so padle na najnižjo stopnjo in proizvodnja premoga v Nemči-ji je padla na polovico predvoj-ne proizvodnje. Položaj je še v toliko slabši, če ga pogledamo še z druge strani: glavni viri premoga so se torej občutno zmanjšali, potreba po njem pa je v primerjavi s predvojno po-trebo občutno narasla, kar je pripisati spet vedno večjim po-trebam industrije, ki je zapo-slena z obnovo porušenega ev-ropstva.

Kako težak je danes položaj, pokažejo najboljše nekateri po-datki o predvojni evropski tr-govini s premogom. Takrat so bili le štirje veliki dobavitelji premoga: Združene države a-meriške, Anglija, Nemčija in Poljska. Nanje so odpadle pri-bližno tri četrtnine celokupnega izvoznega premoga na svetu. Dobave Združenih držav potroš-nikom (konsumentom) izven zapadne poloble pa so takrat bile razmeroma malenkostne. V kolikor so evropske države uvo-zile premoga, so 85% te količi-ne krile Anglija in Poljska.

Pred izbruhom vojne v Evro-pi je bila Anglija s svojo proiz-vodnjo letnih 231,875 tisoč ton in z izvozom v višini skoraj 36 milijonov ton te rude drugi naj-večji premogovni dobavitelj na svetu. To je bilo v letu 1938. Leta 1946 pa je njena proizvo-dnja dosegla samo 189,300,000 ton in njen izvoz komaj 4,5 mi-lijona ton. Pred vojno je že sa-mo Francija uvozila 6 milijo-nov ton njenega premoga, Nem-

čija jih je uvozila 4 milijone in Danska s Švedsko skoraj 3 mi-lijone (Opomba čitatelju: an-gleška tona znaša 1016 kilogra-mov)

(Dalje prihodnjič)

BEGUNSKO PISMO S KOROŠKE

(Nadaljevanje z 2. strani.)

ga, to je sovjetski kolhoz. Za-to pa pameten človek tudi spozna nezasišano licemerstvo in lažnivost državnikov za že-lezno zaveso. Prišlo je med kmete opravičeno razburjenje, ko je Kominform odčitala Titu, da ni socializiral kmetijstva. Sedaj pa ministerski predse-dnik v Češki in ministerski pred-sednik v Madžarski zagotav-ljata in obljublata kmetom, da bodo ostali neodvisni, svobodni, da jim ne bo treba v kolhoze.

— Ko je bil kerozin (fin pe-trolej) glavni petrolejski pro-dukt v začetku tega stoletja, so gazolin navadno vrgli stran, ker se jim je zdel neuporaben in brezpomemben produkt.

BELO DOBIJO

Delavce se sprejme
ZA NALAGANJE TOVORA
Nickel Plate
Freight House
East 9. St. & Broadway
Plača \$1.09 od ure.
Čas in pol po 8 urah
Vprašajte A. P. Phipps

Nickel Plate R. R. Co.
E. 9. St. & Broadway
(173)

MALI OGLASI

Kdo ima oslo?

Potrebujem pravi starokraj-ski brusilni kamen (oslo) za ko-se. Ako ga ima kateri od roja-kov in ga hoče prodati, naj se zgleda v Norwood Cafe, 6404 Su-perior Ave.

(173)

Stanovanje iščejo

Radi bi dobili 5 ali 6 sob, 3 otroci v družini; moč zna vse po-praviti pri hiši. Odgovorna dru-žina. Kdor ima kaj primerne-ga, naj pokliče RA 7588.

(173)

Slovenci, pozor

V najem se odda 60 akrov ob-segajočo farmo. Po dogovoru lahko tudi lastujete. Zgleda se samo taki, ki ste že navajeni de-lati na farmah. Prednost ima odrasla katoliška družina. Piši-te ali se zglasite pri Mrs. Angeli Hite, R. F. D. 2, Thompson, O. telefon: Thompson, Ohio 2-552.

(174)

Preša naprodaj

Naprodaj je dobro ohranjena preša za grozdje in mlino; srednje velikosti. Kdor bi rad kupil naj pokliče KE 7332.

(172)

Lepa prilika

Naprodaj je 3 in 1/2 akrov zemlje v novi slovenski naselbi-ni; je 270 sadnih dreves zasaje-nih in dovolj prostora za "gar-den." Podrobnosti izveste v tre-tji hiši na desno, južno od Eu-clid Ave. na 3176 Richmond Rd. pri Joe Kne.

(174)

Išče stanovanje

Mr. in Mrs. A. Kutnar iščeta 3 ali 4 sobe. Kdor ima kaj, naj pokliče EX 2589.

(172)

Thomas Flower Shop

CVETLICE za vse prilike
Sopke in cvetlice lahko brzojavimo na vse kraje
Albin in Fred Thomas
(Tome), lastnika
14311 St. Clair Ave.
GL 4316 Res.: EN 8635

Znamke!

Jugoslovanske znamke
prodaja

August Kollander
6419 St. Clair Ave.
v S. N. Domu

(Tues-x)

Prvič na volišču. — Črni volivci v South Carolina so 11. avgusta prvič imeli priliko stopiti na volišče in oddati svoje glasove, kot je to določilo vrhovno sodišče v njih korist. Slika je bila posneta v mestu Charleston. Ob priliki teh volitev ni bilo nikakih neredno-sti, kakor so nekateri pričakovali.

JOHN ZULICH

INSURANCE AGENCY

FRANCES ZULICH, agent

Zavarovalnica vseh vrst za
vaše domove, automobile
in pohištvo.

IVanhoe 4221

18115 NEFF ROAD

DO YOU GET ENOUGH VITAMINS?

Do you feel tired and lack your best
energy? You do if you are in
need of extra vitamins to make the
difference between a good day
and a bad day.

Get a package of daily, One-A-Day
(brand), Multiple Vitamin
Capsules. Take one capsule every
day for 30 days. If you are
not satisfied your doctor will re-
commend your money. Be sure to
get One-A-Day (brand) Multiple
Vitamin Capsules, the kind that
has this trademark.

ONE A DAY

MULTIPLE VITAMIN CAPSULES

KIDNEY TONIC, etc.

KIDNEY TONIC, etc.

Izgubljeni svet

ROMAN

"To je najbolj čudna reč, kar sem jih kdajkoli slišal," sem rekel, čeprav sem bil navdušen bolj kot novinar in ne kot znanstvenik. "To je nekaj velikanskega. Vi ste Kolumb, ki je vedel odkrit izgubljeni svet. Nepopisano mi je žal, da sem kazal od kraja dvome. Saj je vse skupaj res neverjetno. A človek vendar ne sme ostati gluha za dokaze, če mu je dana prilika, jih preizkusiti. In vse to mora vendar prepričati slehernega posameznika!"

Profesor je bil tako zadovoljen, da je predel kakor mačka. "In kaj ste storili potem, gospod profesor?"

"Pričela se je deževna doba, gospod Malone, in moje zaloge so bile pri kraju. Preiskal sem del tega orjaškega skalovja, a se mi ni posrečilo iztakniti kakke steze, ki bi vodila na vrh slemena. Bolj pristopna je bila samo ona stožasta skala, na kateri sem zagledal in ustrelil pterodaktila. Vajen sem laziti po hribih, in zato se mi je posrečilo, da sem ga povzel do srede njene višine. Odtod sem lahko sklepal o planoti na vrhu skalovja. Zdelo se mi je jako razsežna. Niti na vzhodu, niti na zapadu ni bilo videti konca zelene, gosto porastle planine. Tik spodaj pa je ležal močvirnat, gričast kraj, natlačeno poln kač, mrčesa in mrzlice. To predgorje tvori seveda najboljše naravno varstvo skrivnostne planote."

"Ali ste opazili kake nadaljše sledove živih bitij?"

"Nisem, gospod Malone, a čuli smo tekom tedna, ki smo ga prebili ob vznožju skalovja, večkrat od zgoraj neke jako čudne glasove."

"Kaj pa mislite o zveri, ki jo je naslikal Amerikanec? Kako si tolmačite to stvar?"

"Moremo samo sklepati, da je našel katerokoli pot na vrh planote in tam videl ta stvor. Vemo torej, da pride človek lahkogor. Vemo pa tudi, da more voditi tja jako huda pot, ker

bi se sicer lahko spustila ta bitja v dolino ter opustošila okolico. Vse to je izven dvoma."

"A kako so potem mogli tja zlezi?"

"Zdi se mi, da ni tako težko odgovoriti na vaše vprašanje?" je odgovoril profesor. "Tukaj je možna samo ena razlaga. Južnoamerikanska celina obstoji, kakor ste morebiti že slišali, iz granita. Nekoč, v sivi davni, se je moral dogoditi na tem kraju velik, nenaden vulkanski izbruh, katerega posledica je bilo dviganje sveta. Opozarjam vas, da so te skale bazaltne, kar pomeni, da so nastale radi delovanja ognjenika. Kakor grofija Sussex, recimo, velika pokrajina se je dvignila z vsem svojim rastlinstvom in živalstvom vred nad ostalo površino, in navpično, za zob časa premogočno skalovje, jo je odrezalo od ostale celine. Kakšne posledice je to lahko imelo? Prišli so, kaj pa, ob moč splošni naravni zakoni. Izostali so ali se izpremenili različni činitelji, ki so oblikovali boj za obstanek povsod drugod na svetu. Ostali so tu in živeli stvor, ki bi davno morali izumreti pod drugimi razmerami. Saj vendar veste, da so živali pterodaktili kakor tudi stegozavri v jurski dobi, torej v jako davnih razvojnih časih. Obvarovalo jih je pogina samo to popolnoma edino in slučajno naključje."

"Ta dokaz je nedvomno nad vse tehten. Morate ga torej predložiti tozadevnim strokovnjakom, in takoj bodo prepričani."

"Tudi jaz sem mislil tako v svoji nedolžnosti," je rekel profesor bridko. "Povedati pa vam moram, da sem se hudo razočaral in vselej naletel na globoko nezaupanje, ki izvira iz ljubosumnosti. Jaz nisem varen, gospod Malone, da bi se komurkoli klanjal ali karkoli dokazoval, če nočejo verjeti ljudje mojim izjavam. Nisem se maral ponizevati, da bi predložil nedvomne dokaze, ki jih imam. Vsa ta zadeva se mi je pristudila, zoprno mi je bilo o tem vsem govoriti. Nisem bil tudi v stanu dostojanstveno sprejemati one, vam slične ljudi, bedaste zastopnike javne prazne radovednosti, ki so se hoteli vrniti k meni v hišo, da me nadlegujejo še na domu. Odkrito priznam, da imam nekam nestrpen značaj in postanem lahko nekoliko nasilen, če me izzivajo. To ste menda, žal, tudi opazili."

Drgnil sem si nehoti oko, ne da bi kaj rekel.

"Moja žena mi je že večkrat to očitala, in vendar mislim, da bi storil isto na mojem mestu vsak pošten človek. Nocoj pa vendar nameravam podati izreden primer, kako se lahko obvladam. Premagati hočem svoje povsem naravno razpoloženje. Vabim vas torej k javni znanstveni razpravi." Izročil mi je na mizi ležečo vstopnico. "Kakor vidite, bo imel profesor Percival Waldron, dokaj poznan naravoslovec, danes ob poldevetih zvečer v dvorani Zoološkega Instituta predavanje "Iz pradednine", o razvoju življenja na zemlji. Povabljen sem nalašč za to, da bi predavatelju izrazil v imenu odbora zahvalo navzočih. Izrabi to priložnost, da izrečem jako previdno in vljudno nekaj opazk, ki utegnejo mogoče zanimati poslušalce in obuditi pri posameznikih željo, da bi se bolj natančno poučili o tej zadevi. Ne bom si torej dovolil nikogar izzivati, to se razume,

namignil bom samo, da obstaja še druga in bolj globoka vprašanja, kakor ona, o katerih smo poslušali. Poizkusil se bom strogo brzdati, da vidim, ali ne bo obrodilo slično samozatajevanje boljših uspehov kakor doslej."

"Dovoljate mi torej, da pridem tja?" sem vneto vprašal.

"No, seveda!" je odgovoril prisrčno. Rekel je to tako izredno ljubezljivo, da me je presenetila njegova prijaznost skoro še bolj kakor njegova silovitost. Njegov smehljaj je bil naravnost očarljiv: lica so se napihovala kakor dve rdeči jabolki, napoj zaprte oči so dobrohotno žarele in samo črna dolga brada je učinkovala slejkoprej nekoliko preteče.

"Seveda morate priti. Tudi zame bo prijetno, ko bom videl, da imam med občinstvom vsaj enega somišljenika, pa naj bo še tako slab in nevešč. Mislim, da pride veliko ljudi. Waldron uživa, bogve zakaj, velik sloves, čeprav je po mojem samo slepar. No, gospod Malone, naklonil sem vam veliko več svojega časa, kakor sem hotel. Posameznik se vsekakor ne sme nikoli polastiti onega, kar je namenjeno vesoljstvu. Veselilo me bo torej, ako vas ugledam zvečer pri predavanju. Ne pozabite, seveda, da niso podatki, katere sem vam navedel, nikakor namenjeni za javnost."

"Ampak McArdle, naš glavni urednik, bo hotel — saj razumete — vendar vedeti, kaj sem opravil."

"Povejte mu vse, kar hočete. Med drugim mu lahko sporočite, da ga obiščem z jahalnim bičem v uredništvu, če mi zopet pošlje kakega vsiljivega dopisuna. Zanašam se torej na to, da ne boste prav ničesar priobčili v vašem listu. Dobro! Na svidenje danes o poldevetih zvečer v Zoološkem Institutu!"

Profesor me je odslavil s kretljivo roko. Priklonil sem se in zapustil njegov kabinet. Rdeča napihnjena lica, sinjkasto-črna skodrana brada in izzivalne oči so tvorili vsebino mojega zadnjega vtisa.

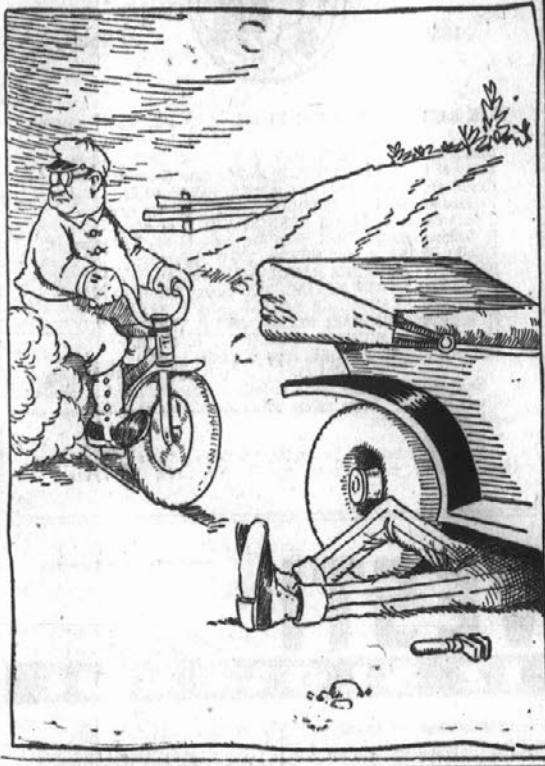
Peto poglavje.

To je vprašanje!

Ne morem povedati, ali so bile vsega krive telesne nezgode pri mojem prvem obisku ali duševno razburjenje pri drugem, toda zunaj v Enmore Parku sem se počutil kakor dokaj izgubljen novinar. Imel sem v

brneči glavji le eno misel, in sicer, da je profesorjeva povest nedvomno resnična; da obrodí njegovo odkritje velikanske pot sledice, in da bi lahko spisal o tem za list izredno lep članek, če bi se mi le posrečilo, da bi dobil dovoljenje in mogel izraziti gradivo. Skočil sem v avtomobil, ki je stal na oglu, in oddirjal v uredništvo. McAr-

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride

Nenavadna prijateljca. — Sammy, črn "cocker spaniel" pes in Joe, raca, sta si nenavadna prijateljca, ki sta vedno skupaj in se le redkokdaj ločita drug od drugega za par korakov.

NOVICE... z vsega sveta

NOVICE... ki jih potrebujete

NOVICE... ki jih dobite še sveže

NOVICE... popolnoma nepristranske

NOVICE... kolikor mogoče originalne

NOVICE... ki so zanimive

vam vsak dan prinaša v hišo

AMERIŠKA DOMOVINA

Povejte to sosedu, ki še ni naročen nanjo

dle je pisal seveda kakor navadno pri svoji mizi.

"No, vi, mladenič, kako je kaj?" je zaklical radovedno. "Izgledate že tako, kakor da bi bili v vojni. Ni vam terba niti pripovedovati, da se je zakadil v vas!"

"Od kraja je res med nama nastalo malo nesoglasje..."

"Kakšen človek je to! No, in kaj ste počeli potem?"

"Hm, potem se je že nekoliko spametoval pa sva se razgovarjala. Sicer pa se mi ni posrečilo, da bi od njega kaj izvedel, to se pravi, kar bi lahko objavil v listu."

(Dalje prihodnjik)

Kupujte Victory bonde!

Pošiljanje MOKE in ŽIVEŽNIH PAKETOV v Jugoslavijo

MOKA: Pričeli smo ponovno s sprejemanjem naročil za moko, v bodoče je zopet dovoljeno pošiljati po eno vrečo moke (100 lbs) na eno osebo. Največ je mogoče poslati pet vreč z isto ladjo na pet raznih oseb.

Cena za eno vrečo moke (100 lbs) je \$13. V tej ceni je vključena zavarovalnina in vsi ostali stroški do mesta prejemnika.

STANDARD PAKETI: Istotako pošiljamo že izgotovljene pakete z raznovrstno hrano. Za ceno in vsebino teh paketov vprašajte za naš cenik in naročilne liste (order forms).

Dostava moke in paketov je garantirana. V nasprotnem slučaju je vrnjen denar.

Zavarovalnina se nanaša na zgubo celotnega paketa (total loss). Pripominjamo, da z naročilom postane blago last pošiljatelja, dočim smo mi samo zastopniki med pošiljateljem in tukajšnjimi oblastmi.

Čeki in Money Orders naj se glase na "Dobrovoljni Odbor."

DOBROVOLJNI ODBOR

245 West 18th Street, New York 11, N. Y.
Telefon: WAtkins 4-9016

Najboljšo Garancijo Zavarovalnine Jamči Vam in Vašim Otrokom

KRANJSKO-SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA

Najstarejša slovenska podporna organizacija v Ameriki... Posluje že 52. leto

Članstvo nad 40,000
Premoženje nad \$6,000,000

Sočlenost K. S. K. Jednote znaša 129.91%

Če hočete dobro sebi in svojim dragim, zavarujte se pri najboljši, poštini in nadsolventni podporni organizaciji.

KRANJSKO-SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA

kjer se lahko zavarujete za smrt, rane, poškodbe, operacije, proti boleznem in enostojnosti.

K. S. K. JEDNOTA sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta pod svoje okrilje.

K. S. K. JEDNOTA izdaja najmodernejše vrste certifikate sedanja doba od \$250.00 do \$5,000.00.

K. S. K. JEDNOTA je prava mati vseh in sirot. Če še niste član ali članica te mogočne in bogate katoliške podporne organizacije, po-trudite se in pristopite takoj!

Za pojasnila o zavarovanju in za vse druge podrobnosti se obrnite na uradnike in uradnice krajevnih društev K. S. K. Jednote, ali na:

GLAVNI URAD

351-353 No. Chicago St.

Joliet, Ill.

AMERIŠKA DOMOVINA

bi morala biti

v

vsaki slovenski hiši

V BLAG SPOMIN
OSME OBLETNICE SMRTI LJUB-
LJENE IN SKRBNE MATERE

Mary Leben

ki je zatisnila svoje trdne oči
dne 31. avgusta 1940

Osem let v hladnem grobu
ljubljena mati že mirno spi,
pa teh osem let, draga mama,
nam spomina na Vas niso
zbrisala.

Vaše srce zlato našlo je počitek,
kjer ni trpljenja ne skrbi,
Bog da! Vaši duši blagi
večni mir in svetl raj.

Žalujoci ostali:

VICTOR LEVEN, sin
MARY, sestra
JOHN in ADOLPH, vnuka

Cleveland, O., 31. avg. 1948.